

Tað er í lagi at háða politikarar fyrí sína trúgv

Um ein persónur sigur, at karikaturteknarar skula drepast bert fyrí at tekna ein mann, sum livdi fyrí 1400 árum síðani, høvdu flest okkara hildið hann fyrí gjøldur. Men um persónurin sigur, at hetta er partur av hansara religión, verða vit deyðakvirr...

AGGA
NICLASSEN
meining@meyl.fo

Er tað trongskygt at háða ein politikara vegna hansara religiøsu sannføring? Takkað veri alskinum til “mentanarligt fjølbroytni” og uppfínningarsomum mannemunsgreinum, hvørs mál og mið er at gera seg inn á fullkomiligt talu- og skrivifrælsi, er hesin spurningur nú av munarligum týðningi.

Í USA hava tey mormonsk forsetavalevni, ið tala fyrí kærkomna rættinum at buka konur og børn til sættis. Í Bretlandi eru opus dei-fylgisneytar í undirhúsinum, ið av øllum alvi royna at hindra uppskotum miðandi ímóti at veita samkyndum fullkomna javnstøðu. Í Føroyum hava vit fanatisk samkomufólk, ið halda seg síggja eitt menniskja í einum 7 daga gomlum fostri og soleiðis forða læknávisindaligari menning.

Og seinastu árin hava vit vassað ígjøgnum ein ‘multikulturellan’ greyt um hvussu vit eiga at virða einhvørja religiøsa sannføring, at vit hava mist førleikan at svara aftur.

Serliga her, í okkara glansbilætskristna landi, har vaksið fólk enn trýr uppá helviti, einglar og ósjónligar sálir, eru vit-onnur vorðin ónatúrliga bangin um at spotta trúnnu hjá einum øðrum persóni.

Um ein persónur sigur, at hann trýr, at ein hvalur

svølgdi ein mann og ropaði hann út frískan og ferðugan fyra vikur seinni, høvdu flest okkara hildið hann fyrí gjøldur. Og um ein persónur sigur, at karikaturteknarar skula drepast bert fyrí at tekna ein mann, sum livdi fyrí 1400 árum síðani, høvdu flest okkara eisini hildið hann fyrí gjøldur. Men um persónurin sigur, at hetta er partur av hansara religión, verða vit deyðakvirr.

So títt og knapt sum eitt hugskot verður stemplað religiøst, verður tað byrgt inni við einum retoriskum ravnagnshegni, bert fá tora at fara yvirum. Til dømis fái eg ikki ilt fyrí hjartanum at javnmeta eitt menn-ingartarnað barn og eina naska sjimpansu—vísindi er í parti við mær. Heldur góðtaki eg, at ómodernað fólk bebbarædd fyrí etiskum og teknisligum kollveltingum fara at spilla meg út og kalla meg líkt og ólíkt.

Men tóað Karsten Hansen umboðandi bókstava-trúgvandi Miðflokkin heldur tað vera skeivt at gera royndir við nýligum fostrum, mannalív uttan kenslur og tilvit, fer hann ikki finna seg í at verða háðaður fyrí hesa djúpt ómoralsku stóðutakan grundað á sunnudagsskúla-trúgv. Enntá vælvitandi, at sannføringin hindrar menniskjanum í at betra seg sjálvt við at sleppa undan óneyðugum sjúkum, fleiri mongolum ella menn-ingartarni. Hvi? Tí at Karsten heldur seg halda seg til skriftina, og tí má Hann vera í parti við Karsten.

So, beint ímóti hvat upplýsingartíðin ætlaði við hennara kravboði um fullkomiligt talu- og skrivifrælsi, góðtaka sensitivir og forkelaðir persónar 200 ár seinni, at so leingi sum tín stóðutakan er grundað á eina religiøsa bók, kanst tú ikki fordømast, haldast fyrí gjøldur ella háðast.

Nei, eg eri ikki blivin ørur í høvðinum. Eg vísi bert á, hvussu skjótt

læknafrøðilig frambrot í fyrstuni fatað sum sci-fi vanskepils verða viðurkend sum heiðurlig og lívgevandi. Far ein túr oman í Tilhaldið, ella onkra losju, og fólk eru útgjörð við tóli, ið stýrir hjartasláttinum, sum faktisk ger hesi fólk til eina livandi blanding av kjóti og maskinu. Støðga maskinuni, og tú støðgar framhaldandi lívi. Og á somu støðum er óivað onkur omma ella abbi, ið framhaldandi spælir kort, men bert tí at “køld” vesturlensk vísindi dugir at flyta hjartað úr einum kroppi í annan.

Hesi frambrot vóru í byrjanini fyrí ógvusligum ágangi frá glansbilætskristnum av tí at tey vóru “ónatúrlig” og “ómoralsk”. So hvussu kann hesin sannleiki smyrjast upp á Mitt Romney, Ruth Kelly og Karsten Hansen? Jú, vit eiga at royna teirra religiøsu hugskot á marknaðinum fyrí hugskot á presissama hátt sum vit royna teirra hugskot um, ja, skatting.

Romney, guvernørurin í Massachusetts og wannabe-forseti, er fylgdarmaður hjá Church of Jesus Christ of Latter Day Saints, mormonar í vanligari talu. Henda trúgv smeltaðist í 1830 av einum professionellum skattajekara búsitandi í norðurpartinum av New York-státinum, Joseph Smith at navni.

Smith vísti á hvussu kirkjan, líka síðani Jesusar tíð á foldum, hevur komið sær í vana við óreinsku og forfall, og at hann var maðurin førur fyrí at frelsa henni. Hann syrgdi fyrí The Book of Mormon, ein 500 síðurs leiðvísari, ið boðaði frá, at Jesus hevði vitjað Amerika eftir sín deyða av tí at Amerika er hin veruligi brennidepilin fyrí bíbliusøgu.

Romney hevur megnað at smeltað tey mest yvirnatúrligu brotini í sínari religión til einkisigandi metaforar, men sigur tó, at

mormonisma er hansara mest “dramatiski leiðvísari” í politikki.

Samsvarandi er Ruth Kelly, fyrrverandi bretscur ráðharri í javnstøðumálum, limur í opus dei—ein katólsk sekt grundløgð í 1928 av einum fjarskotnum lögfrøðingi og presti nevndur Jose-Maria Escriva. Hann skrivaði bókina “The Way”, ið millum annað krevur av sínum fylgisneytum at hússja sín limaskap: “Tigið, og tú fert aldri at angra tað!”

Opus dei, eins og mormonisma, er uttan eitt vet av liberalari siðvenju. Av somu grund er sektin ímóti homoseksualiteti, fyríbyrging og læknávisindaligari menning solum gransking í upprunakyndum, ið kunna fáa ristandi kroppar at hvíla og rým-andi heilar at venda aftur.

Tess átrúnaðarlíga lívs-áskoðan kann best lýsast sum fullkomiliga myndugleikatrúgvandi. Rætt, trúgvandi eru oftani góð og fólkalig, men tey eru góð og fólkalig fyrst og fremst aftaná at tey hava mennt listilærðar mátar at lítísvirða læruna í teirra hallusinerandi og formodernaðu skriftstøðum.

Felags fyrí Romney, Kelly og Hansen er, at øll trý eru bókstava-trúgvandi. Og felags fyrí tey er, at øll trý hoyra til religiøsar eindir, hvørs tilverurættur er bókstava-trælkkan. Men har hin amerikanska og bretska eru sertrúarbólkur, er bróðrasamkoman, har Hansen hoyrir til, bert trúarbólkur. Tessvegna er tað ikki vegna kravboðum úr erva, men heilt av sínum eintingum, at Karsten hevur gjørt av at gerast bókstava-trúgvandi eins og Mitt og Ruth, og sostatt kristni-fanatikari.

So, er tað nú veruliga trongskygt at spyrja garnarnar úr teimum við treytaleysari trúgv? Miðflokkurin hindraði sum partur av fullveldissamgonguni Tjóðveldi at fremja veruligan javnstøðupolitikkk við

hóttan um at slíta samgonguna, fór hesin tímiligi flokkur niðan í tingið við uppskoti um skrásett parlag.

Miðflokkurin fer eisini at hindra einhvørjari vón um komandi ílegugransking, fer hon at fevna um gransking við nýligum fostrum ella upprunakyndum. Og skuldi onkur svaklingur úr Jehova fingið innivist í hesum ómodernaða flokki, skal blóðhungrandi barnið heldur doyggja enn fáa “ónatúrliga” blóðførslu.

Í Englandi hevði Ruth Kelly ábyrgd av einari lóggávu, sum skuldi banna mismun ímóti samkyndum: at eingin, grundað á samkynju aleina, sleppur at sýta samkyndum møguleika at ættleiða. Katastrofalt bardist hon sum úlvur í skóg fyrí at geva katólskum ættleiðingarstovum undantøku.

Men ímynda tær ta geylan, høvdu rasistar eisini biðið um undantøku... av tí at hjálpa foreldraleysum myrkum børnum stríðir ímóti teirra stinkandi samvitsku!

Kortini, tá ið sekularistar andøva ímóti at religiøsar sannføringar so skammleyst og larmandi eitra almenna rúmið, verða vit av glansbilætskristnum og multikulturellum javnmætt við rasistar og sexistar. “Hvussu”, spyrja tey, “er tað, at gera mismun á einum mormoni, opus dei-fylgisneyta og fanatiskum baptisti øðrvísi enn at gera mismun á einum myrkum persóni ella konufólki?” Men har er ein avgerandi munur: tey religiøsu velja sína trúgv!

Barack Obama, til dømis, kann ikki velja sín lit frá. Maðurin kann ikki gera fyrí, at hann er myrkur. Eitt annað forsetavalevni, Hilary Clinton, kann ikki velja sítt kyn frá. Kvinnan kann ikki halda uppat við at vera kvinna.

Men Mitt kann rýma frá mormonunum, Ruth frá opus dei, og Karsten Hansen frá hasum fanatiska

staði í bróðrasamkomuni. Um tey velja at verða verandi, skula vit sjálvandi hava loyvi til at fordøma og háða teirra val.

“Men”, er vanligi kontrastvarið, “var John Kennedys forsetavalstríð í 1960—tá ið hann fór í verju fyrí at vera katolikkur—kanska ikki ein sigur fyrí tolsemi?” Væl møguligt, men Kennedy tryggjaði eisini amerikonsku veljarafjöldini, at múrurin millum kirkju og stát er “absolute”.

Ávís sløg av átrúnaði eru so fyrisligani barnslig, so bókstava-trúgvandi, at tey ikki kunna góðtaka handa skilnaðin, sum Kennedy stuðlaði. Tí er tað í lagi at háða politikarar, sum trúgva uppá einglar og jólamenn; sum trúgva, at kristni skal forast inn í politikkk—ístaðin fyrí at vera partur av tær í honum. Vissuliga, tá ið tú kanst háða hasi, ið halda seg hava andaligt samband við trø og plantur, átti tú eisini kunnað háða religiøsar sannføringar áðrenn hesar dálka tingarbeiðið.

Eg hvørki virði ella viðurkenni Mittsa, Ruthsa ella Karstensa religiøsu sannføring. Hetta slag av trúgv, gift við eini samtykkjandi ‘multikulturalismu’, fer við átrúnaðarlígun minnilutum sum vóru hesir ovursensitiv børn ikki før fyrí at megna mismun og ósemju.

Peter Tatchell, heimskendur mannarættindaaktivistur, orðar seg best: “All human beings are worthy of accept, but not all ideas deserve accept.”

Í hesum 266b-, Kyoto-, eitt valdømis-døgum, har serliga vinstrasinnað tvinga hvønnannan at halda tað sama um alt, hava vit tørv á væl minni av falskari viðurkenning fyrí vánalígun hugskotum og meira opið kjak, áðrenn vit multikulturalisera okkum sjálvi til at svølgja uppáftur meira av skaðandi religiøsum sannføringum.

Teir triggir

HENRIK OLD

So eydnaðist tað umsiðir hjá teimum trimum at snara høvðið av Kaj Leo formanni.

Royndirnar hesi fyra árin hava verið fleiri, tann seinasta royndin, sum vit øll minnst var, tá Kaj Leo var á veg yvir til

New York á ST fund og teir triggir svørtu hildu seg hava møguleikan. Tá vísti Lisbeth Petersen sína styrki og snildi við at halda teir við borðið í figgjarmálastýrinum til Kaj Leo var lendur í New York og fekk sett tingini upp á pláss aftur.

Eg hevði ringt við at skilja og trúgva mínum egnu oyrum og eygum, tá eg í gjár, triggjar minuttir áðrenn tingfundur skuldi

byrja, sá og hoyrði Edmund og Høgna planleggja, hvat skuldi fara fram restina av degnum.

Tað var sjálvandi ikki ætlanin, at nakar skuldi hoyra hvat hesir planløgdu aftan fyrí ryggin á Kaj Leo formanni. Flestu fingur vit tó ein mistanka, tá áheitanin frá Høgna á formannin týsdagin um at útseta 3. viðgerð av málinum um tíðarfreistina til val gekk so glatt ígjøgnum,

um, sjálvst um landsstýrismaðurin, sum varaði av málinum, sat klárur til viðgerðina í løgtinginum.

Tað var okkum í samgonguni greitt, at tá politiska kempan úr Vestmanna fór úr landsstýrissessinum, og Kaj Leo misti ein av sínum høvuðsstuðlum, tá var greitt, at trupult varð at halda fram við samstarvinum í samgonguni.

Tað sást beinanvegin, at

avloysarin hjá Bárði fór yvir í svarta partin hjá Sambandinum og greitt mótarbeiði tí nýskipansinnaða Kaj Leo formanni.

Sum ein av teimum, sum ikki hevur tikið undir við loysing og teimum fylgjum, ið tað førir við sær, má tó sigast, at loysingarrørslan í Føroyum ongantíð hevur havt nakran betri stuðul enn Edmund Joensen.

Ótrúliga væl varð telvað hjá Edmundi og Høgna at velja røttu lötuna, tá Marjus Dam, sterkasti stuðul hjá Kaj Leo, eina lötuna var burturstaddur.

Sostatt má sigast, at teir triggir, sum umboða svarta partin av sambandinum aftur einaferð vunnu ein sigur, tíverri aftur hesaferð til fyrimum fyrí loysingarrørslna í Føroyum.